

WEEK 17

Pasen

ē sur-réxi, * et
adhuc tēcum sum,
al-le-lú-ia: po-su-
i-si su-per me má-num
tú am, al-le-lú-ia: mi-fá-
bi-lis fá-ctā est sci-én-ti-a
tú a, alle-lú-ia, al-le-lu-ia.
Ps. Dó-mine probásti me, et cognovísti,
me: * tu cognovísti ses-si-ónem mé-
am, et resurrecti ó-nem mé-am.

Weekoverweging

Resurrexi

'Ik ben verrezen
en nog ben ik met je'
'Gij hebt uw hand
op mij gelegd'

(Introitus van Pasen)

In de Gregoriaanse
melodie is het al
te horen:

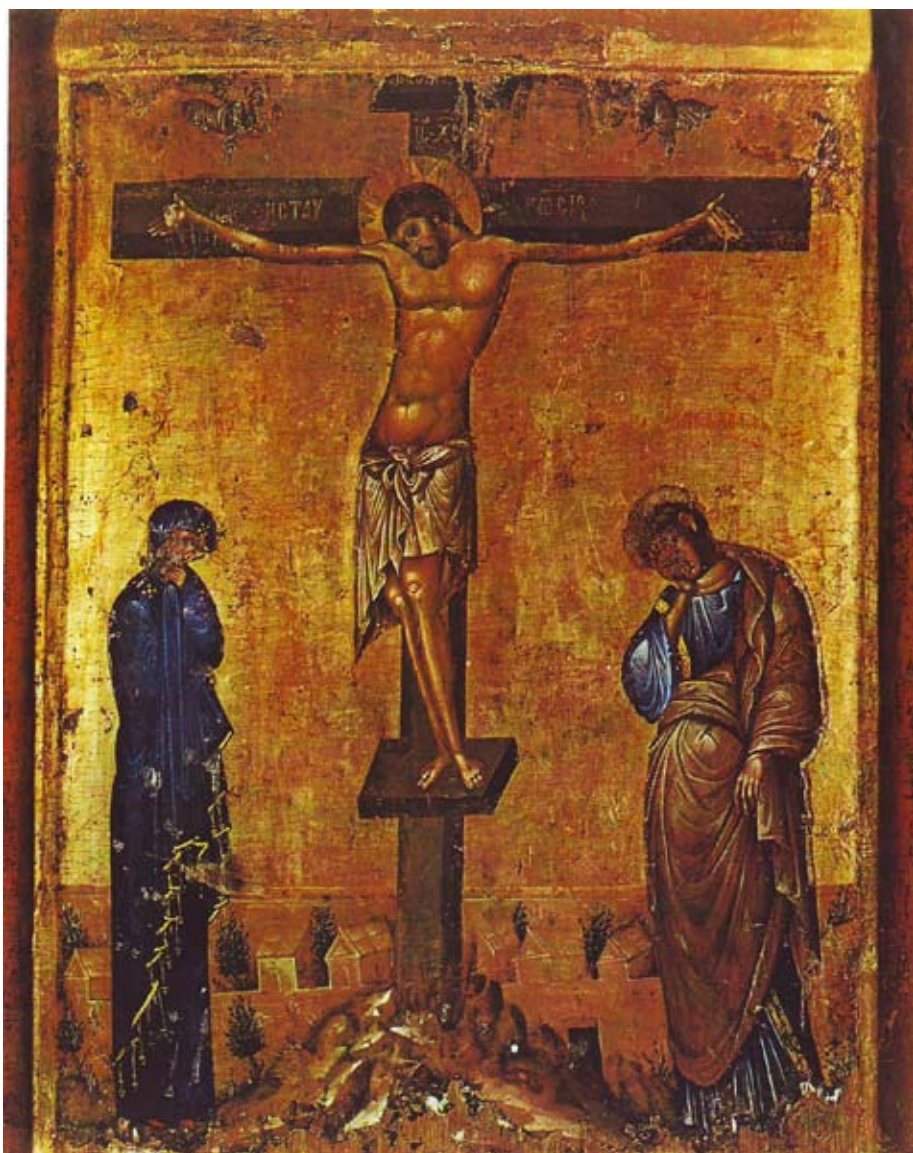
het hoogtonige zingen
gevolgd door
het laagtonige zingen.

Als een juichkreet
klinkt het uit
de mond van Jezus

'Ik ben verrezen,

Als in ingehouden
vreugde antwoordt
de mens

'Uw hand rust op mij'

Verrijzenis

De essentie van het christelijk geloof is dat het verrijzenisgeloof is.

Het volle geloof in de volle verrijzenis van ziel en lichaam.

**

De kern van de blijde boodschap van de priester is de getuigenis van de verrijzenis van Jezus.

Zijn eeuwig voortbestaan in de diepst geestelijke zin in de diepst lichamelijke zin.

**

De ziel van het priesterschap is zelf te geloven in de Verrezenen en vanuit deze waarheid te leven.

Dat Jezus als mens heeft bestaan is gestorven en begraven en als mens is verrezen.

**

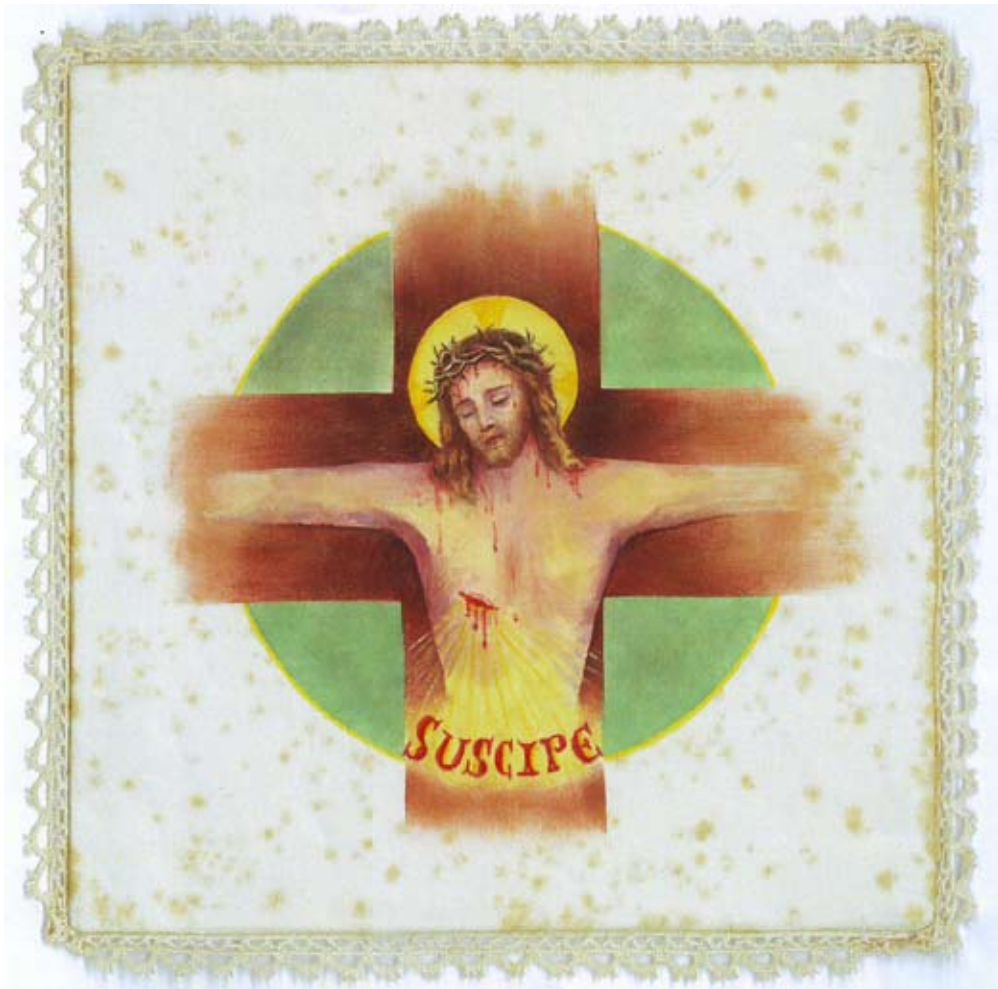
Het hart van de kerk is te blijven voelen dat Hij in liefde onder ons verblijft.

Dat Hij ons aanraakt in de liturgie en de sacramenten en tegenwoordig is in brood en wijn.

**

De geest die de liefde is maakt de geloofsgemeenschap tot liefdesgemeenschap met God.

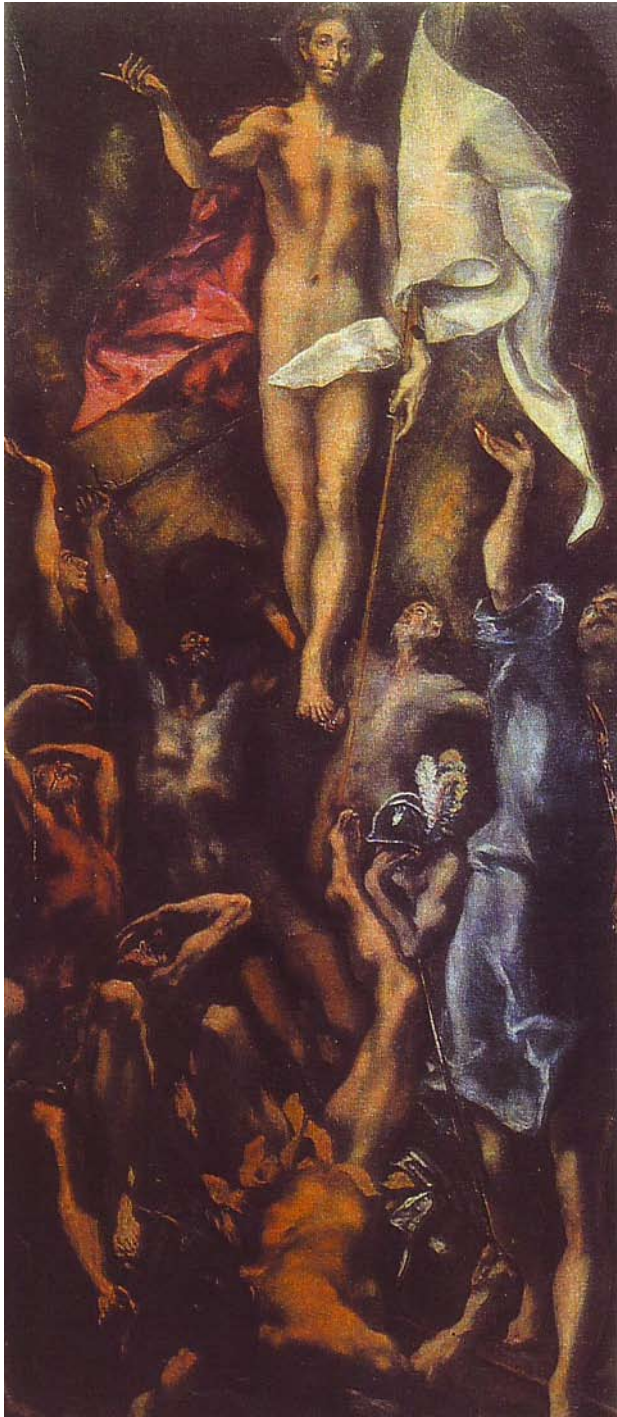
De Heilige Geest van Jezus heiligt de kerk en de mensheid en vervult het aardrijk met God.

Pasen

Wil
ons gevangen ik
uit het graf
van doodgevaande
dromen
als een vrije vogel
opstijgen
naar het gele
Licht?

Om
met beide benen
op de grond
met het hart
in het midden
en het hoofd
in de blauwe
lucht
verrezenen
te zijn!

Ad Laudes

In de eerste uren van een
in licht ontwakende wereld,
terwijl de mens nog slaapt,
is het leven een wonder.
Uitbundig beweegt en ontvouwt
zich dan de natuur.
De dieren omhelzen elkaar,
de vogels zijn één koor.

Paasmorgen, uur van verrijzenis,
uur van paradijselijke geboorte.
Het is stil in de stad.
De kerkklokken zwijgen.
Uit stilte en verte
komen mensen samen.
Slechts een kaars
spreidt een schijnsel van licht.
De witte God
in het grote scheppingstafereel
licht het eerste op.

Dan worden de luchters ontstoken
en zingt een stem
Deus in adjutorium - God help!

Het morgengebed van de kerk,
de ochtendgroet vangt aan.
In twee koorhelften deinen
de psalmen van de Laudens
heen en weer.
Het lied van de drie
jonge mannen in de vuuroven
is als een fontein
van aanbidding.
Beelden stapelen zich op,
heel de schepping
komt aangetreden om
God lof te zingen:
zon en maan, bergen en zeeën,
land- en zeedieren
mensen mensen mensen...

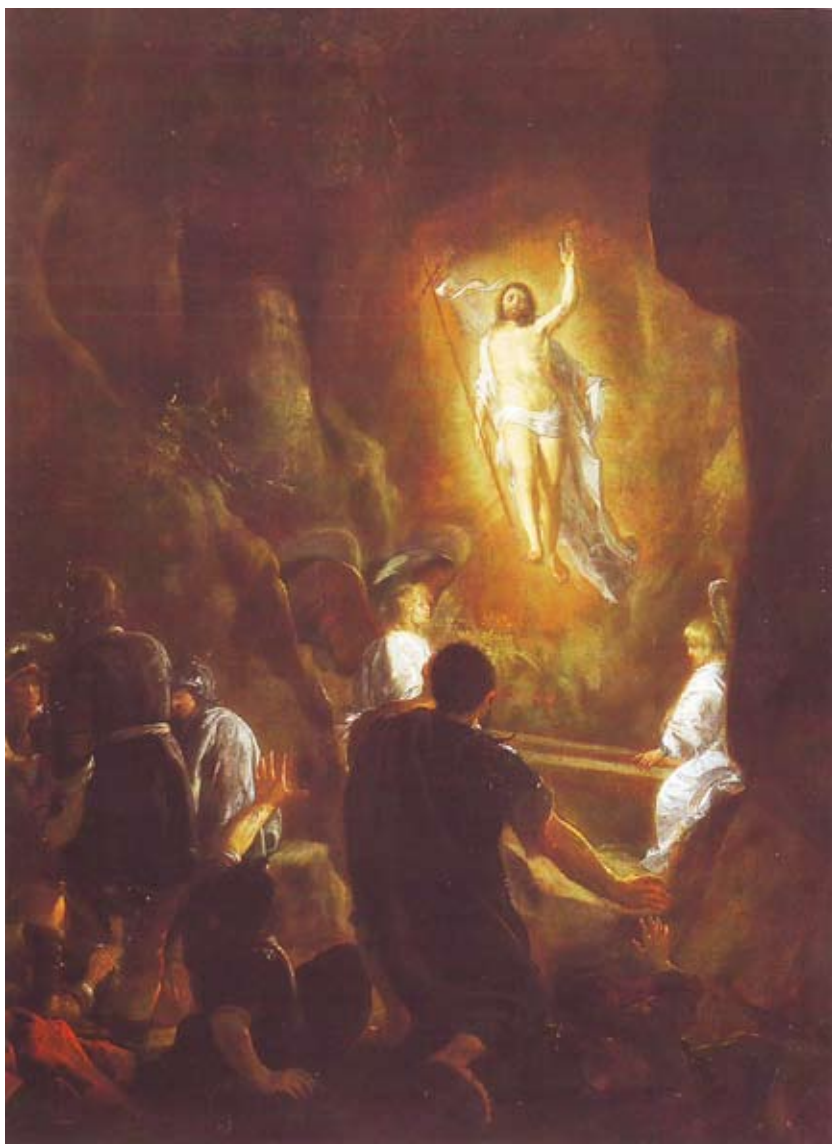
Nooit eerder werd met zoveel
scheppingslust en -liefde
al het geschapene opgeroepen.

Toen begon het te dagen
in den oosten
door de kleurige ramen
van Charles Eijck
en werd het offer zichtbaar van
Abraham en Melkisedeck.

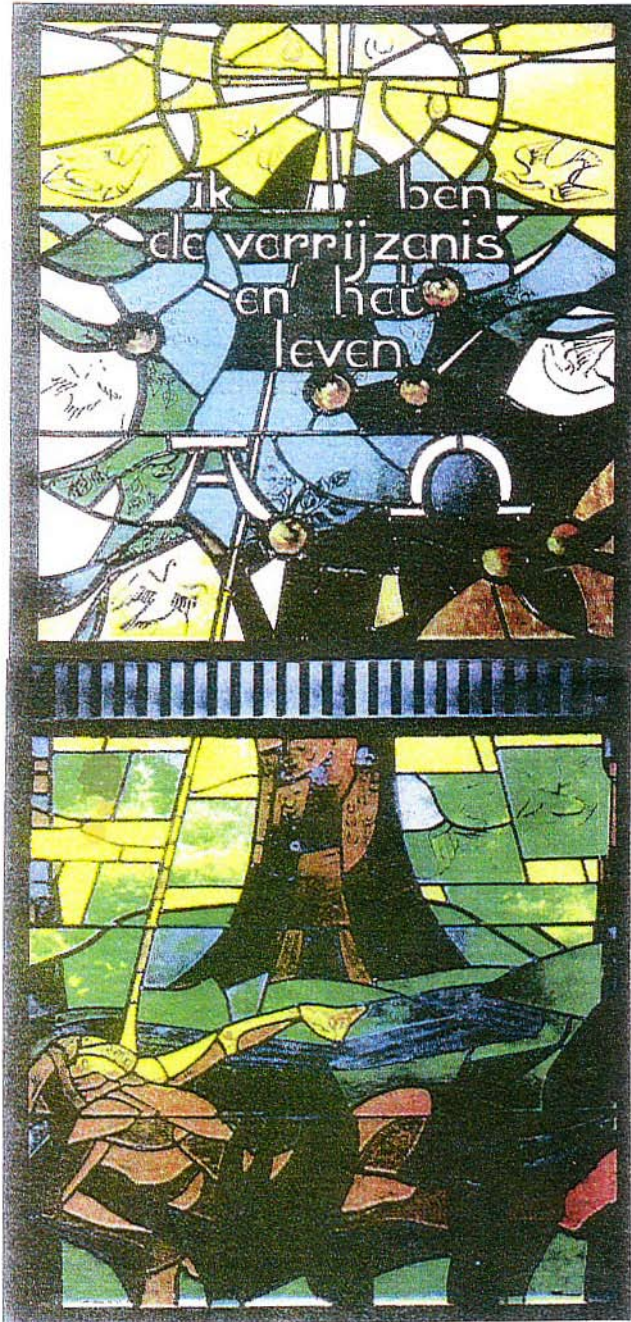
We gingen de buitenlucht in.
De aarde rook pittig en nieuw.
Het zwarte konijn stoof weg
van onder de Aucuba.
Het winterkoninkje veerde op
in zijn trillende liedje
en de zanglijster zong
het hoge lied
boven in de Christusdoorn.
Iedere tuin is een verrijzenistuin
in die vroege morgen.

Weer verzamelden we ons
in de kerk:
toen moest Jezus verrezen zijn.
We ontstaken de paaskaars
en mediteerden in zijn nabijheid,
zichtbaar als we elkaar aanzagen,
voelbaar in de hartstocht tot leven
die we door ons heen voelden stromen.

We gingen rond elkaar staan
aan de tafel van het leven
en lazen het verhaal
van de drie Emmaüsgangers
waarvan Jezus er een was.
En we herkenden Hem
toen onze handen voor elkaar
het brood gingen breken.
Ook nu brandde ons hart
en onze ogen gingen open.

Dan zongen we
het tweede deel van de Laudan,
de hymne, het Benedictus en gebed.
En hoe juichend klonk toen
de communiezang 'Et valde mane':
bij het kriecken van de dag.
We herkenden in elkaar de Verrezene
toen we elkaar Zalig Pasen kusten.

Vasthouden

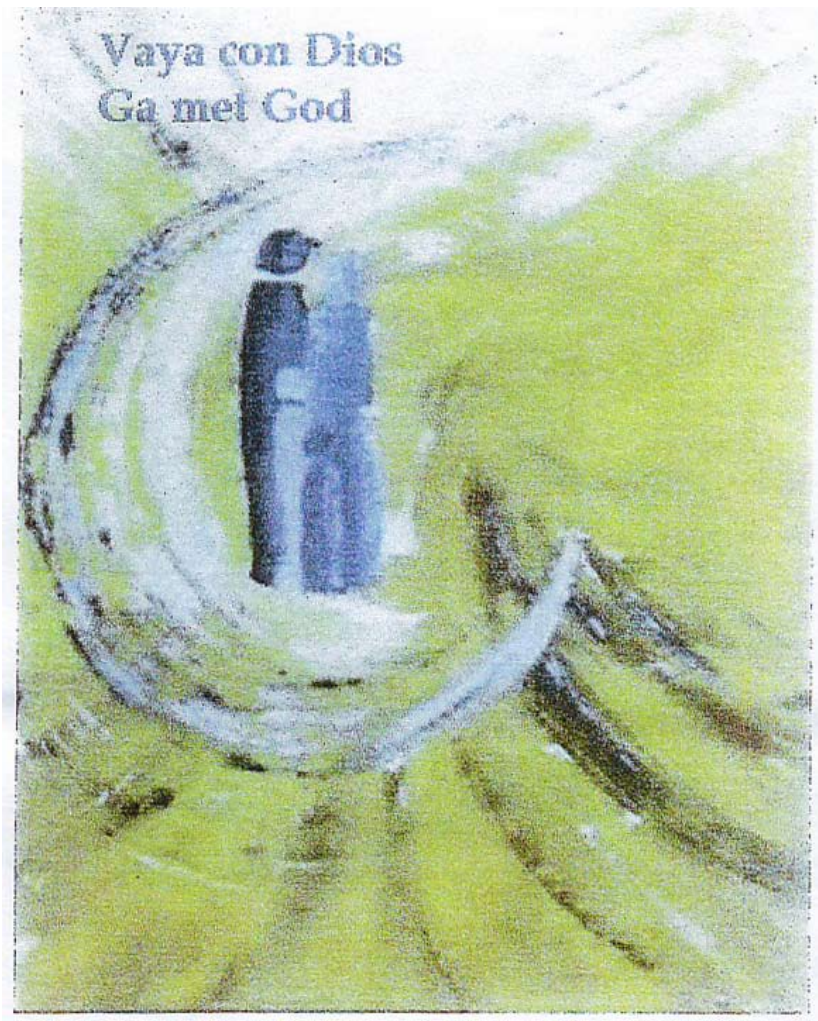
Jezus was
in de omarming
van Mirjam
toen hij juist
uit het graf
was opgestaan.

Zij hield hem
vast want hij
kon nog niet
lopen en nog
maar amper op
zijn benen staan.

Loslaten

Jezus zei:
hou me niet vast
want ik ben
opgestaan en
klaar om heen
te gaan.

Maar laat mij los,
liefste,
dan kan ik je
voorgaan en
meenemen naar
het paradijs.

Mijn Lief

Jezus roept:
blijf je vasthouden
aan mij - en
wil je mij
blijven vasthouden
want ik ben
je geliefde.

Jezus roept:
omarm mij als ik val
onder het kruis - en
omhels mij als ik
pas verrezen ben
want ik ben
je geliefde.